

Miljøministerens beføjelser efter bestemmelsen forventes delegeret til de lokale miljøcentre under Miljøministeriet.

Bestemmelsen giver krav på adgang til ejendom for at foretage undersøgelser og tilsynsopgaver af anden art, f.eks. gennemføre påbudte foranstaltninger efter § 32, stk. 2. Bestemmelsen giver også adgang til dokumenter (på papir eller i elektronisk form), lokaler osv. og giver hjemmel til at fjerne dokumenter, genstande m.v. uden vederlag.

I tilfælde, der er omfattet af § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, hvor den ansvarlige derfor ikke er forpligtet til at afgive oplysninger, og hvor vedkommende ikke vil afgive dem frivilligt (eller hvor vedkommende uberettiget nægter at udlevere disse), kan det være nødvendigt for ministeren selv at finde og fjerne dokumenterne m.v. Det kan endvidere være nødvendigt at fjerne genstande såsom computere, hvorpå oplysninger, der er nødvendige for tilsynsmyndighedernes kontrol, findes. Ministeren skal som altid overholde proportionalitetsprincippet, og inddrage den ulempe, som indgrebet volder den ansvarlige, i overvejelserne af, om indgrebet er nødvendigt. Hvis det er muligt at kopiere dokumenter på stedet eller lave udskrifter eller elektroniske kopier af nødvendige oplysninger, eller hvis det er tilstrækkeligt at tage fotos af forholdene, vil ministeren ikke kunne foretage fjernelse.

I de tilfælde, hvor der sker fjernelse, skal effekterne – medmindre det er nødvendigt at beholde dem til sikring af bevis – leveres tilbage hurtigst muligt efter, at ministeren har haft mulighed for at uddrage og kopiere de nødvendige oplysninger. Hvor hurtigt dette skal ske, må også afhænge af, hvor stor ulempe det er for den ansvarlige at undvære dem.

Ministeren må kun søge efter relevante og nødvendige oplysninger, og må ikke undersøge eller kopiere dele af materialet, som måtte indeholde oplysninger, der ikke er relevante for tilsynet, herunder særligt personoplysninger, f.eks. oplysninger om ansatte eller privat e-mailkorrespondance.

Det kan også være nødvendigt at fjerne andre genstande end medier, der indeholder oplysninger, herunder vareprøver, til nærmere undersøgelse eller bevis.

Bestemmelsen begrænses i sin helhed af § 9 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, som afgrænser bestemmelsen i forhold til strafferetsplejens regler om ransagning m.v. Det indebærer, at bestemmelsen ikke (uden samtykke) kan bruges, hvis ministeren har en rimelig grund til mistanke om strafbart forhold, med-

mindre indgrebet foretages for at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf. I langt de fleste tilfælde – også hvor der foreligger rimelig grund til mistanke om et strafbart forhold – vil ministerens indgreb blive foretaget med henblik på at træffe afgørelse efter lovforslagets bestemmelser eller for at føre tilsyn med eller håndhæve bestemmelserne eller afgørelser efter bestemmelserne, f.eks. tilvejebringelse af materiale til brug for indskærpelse af påbud eller for at foretage selvhjælpshandlinger. I den forbindelse bemærkes, at ministeren i forhold til de administrative håndhævelsesmidler har behov for oplysninger om og dokumentation for de overtrædelser, der konstateres.

Til § 34

Bestemmelsen kan anvendes i tilfælde, der er omfattet af § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, hvor tilsynsmyndigheden ikke kan afkræve den ansvarlige for miljøskaden eller den overhængende fare for miljøskade oplysninger, fordi ministeren har en konkret mistanke om, at vedkommende har begået en strafbar overtrædelse af lovforslagets bestemmelser. Hvis ministeren vurderer, at der kan blive tale om en politianmeldelse, eller der allerede verserer en straffesag, vil ministeren være afskåret fra at kræve udlevering af oplysninger, som eventuelt vil kunne få betydning for straffesagen. For sådanne tilfælde hjemler bestemmelsen, at oplysningerne fremskaffes ved ministerens egne undersøgelser og for den ansvarliges regning.

Bestemmelsen er affattet som en række tilsvarende bestemmelser i miljølovgivningen, herunder miljøbeskyttelseslovens § 70 a og jordforureningslovens § 73 a i lov nr. 1373 af 20. december 2004 om ændring af en række love på miljøområdet i forbindelse med ændring af håndhævelsesbestemmelser m.v., herunder som opfølgning på lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Det forventes at ministerens beføjelser efter bestemmelsen vil blive delegeret til de lokale miljøcentre under Miljøministeriet.

Til kapitel 6

Til § 35

Til stk. 1

Det følger af miljøansvarsdirektivet, at de, som er klageberettigede, jf. lovforslagets § 54, skal kunne anmode miljøministeren om at træffe foranstaltninger